

Jen řízně

Dr. B. Prusk.

Major Breburda byl zlatý člověk. Proto to tak dlouho u vojenských nevydržel a v plné životní síle šel do penze.

Jakmile se major Breburda ocitl zase v Praze jako e. k. e. k. penista, vyhledal si svůj starý kroužek u Ježíška a bylo mu blaze.

Jediné co si z vojny odnesl, bylo jeho oblíbené životní pravidlo: Jen řízně! Nie se nebát, seknot v pravo a v levo a prosekat se.

Proto také nesnel žádné bolesti a s fňukání. Přešlo se to jeho nadbytečné energii.

Svou černou kávu pil major stále u třetího okna "své" kavárny, maje za společníka mladého muže, Viktor Souhrada byl synem starého kamaráda majorova a jen tomu děkoval za to, že major Breburda s ním sedával u oběda i v kavárně za stejným stolem.

— U všech vádů, mladíče, co pak nemáte krev v žilách? — zlobil se s ním dobráček major, když mu mladý Souhrada anylým hlasem vyprávěl jak ten onen na klobouk ho nevládně odbyl, když mu nabízel svou sbírku veršů "Jdu sám svým žitím".

ne, já bych na něho vybafl... to byste koukal, jak by obrátil... Jen řízně musí člověk jednat, jen řízně, jinak si z něho ti chlapi nie nedělají.

Koho "tími chlapi" major myslel, to nevěk. Tolik je však jisto, že mladý poeta hleděl s nadšením na energického majora.

Minulo několik měsíců a kniha veršů přece jen vyšla. Našel se podnikavý nakladatel, jenž knihu přijal. Ovšem s výhradou: honorář až dle prodaných exemplářů. Den, kdy mladý poeta v kavárně se vytasil s prvními výtisky své knihy, na její titulní list napsal dedikaci majorovi, ten den byl z nejkrásnějších v jeho životě. Pak měl ještě asi dva nebo tři takové krásné dny: když mohl majorovi v kavárně přečíst kritiku v časopisech. Byly to kritiky v celku hodně příznivé.

— Ale pak... pak nastala řada dnů černých, dnů, kdy Viktor Souhrada jen mříkal a nyl, když zoufalé hleděl do prázdna okna kavárny... Příčiny této ohromné skleslosti ducha se major brzo dopátral.

Básně Souhradovy nesly na odbyt.

V celku prodalo se jen asi 15 exemplářů a nakladatel, k němuž Souhrada zaskočil se pozpetit, jak jeho kniha "jde" (tedy by by přešle kritiky tak příznivé), s důvěrnou jízlivostí zavrel ho do skladu a zvekle ukazal mu na několik prý exemplářů jeho knihy veršů, zasyřel:

— Čert je! Zhrdla mi to ty dva kusy knihy tu dnes předat na syroděly... Pochopit se zdálo, odšel tedy poeta z krámu nakladatelova. Šel sem veselo, s pevnou nadějí, že dostane spíšátku na honorář v podobě velice, modré bankovky.

— Ale tak... ani se neodvážil zmínit se o honoráři. Věděl, že by nepočetl.

A tak ho s zkomponovanou náladou nosil major skloněného nad tafíem sargov polévky, do níž dle zeman nekupaly slzy z očí. No, no, mladíče, co pak se vám už zas stálo! Je vám snad vaše Kamilla nevěrná? Nebo snad napadlo nějakou skrabbákovu zhrbat vaše verše? No, jen si udeřte a hezky zbeřstava!

A "ztrápený obr" v civilu, jak hrůzný major říkal zřetelně poutavě, se začal zpovídati. Tentokrát poslouchal major vážně; vrátil hlavou, popotuloval si mohutně, narezavěly knír a konečně řekl komoujživě:

— No, jen si to tak neberte k srdci. Víte, já básním jakživ po čudně nemohu přijít na chuť, ale ty vaše jsou čist a libily se mi. Zvlášť ta jedná. Ta vojenská, ta je po čertech řízně... nikdy bych tu energii nebyl ve vás hledal... Snad se mi povede pomoci vám na nohy. Bědte na to myslel. Ale to vám předeem říkám... řízně to bude!

— Druhý den poklepal major Breburda básníkovy na rameno a ještě než si usel i polévek, začal říkat: — Tak, mladíče, už jsem to navlík! Víte sam nevěk, sice mi uschnete strachy. Ale jen to vám povím, že je to po čertech řízně. Ale, apropos, něco za noc? Umíte taroky?

— Uměl jsem je, ale.

— Žádné ale. Naučte se je zas. Když vám můj maněvr pomůže, a já by, mladíče, od jakživa dobrý strateg, pak usnete, slyšete? — umíte, každou středu a sobotu večer přijít sem k "Ježíšku" na taroky. Měli jsme výbornou partii, ale nbyl nám cvrtý a tak se dluze na svehu. Ujeduho te dy?

Vyuvažujím se, pane majoro.

Pak máte vybráno, mladíče!

— Ale už třetí den ráno kolem osmé hodiny přiběhl básník Viktor Souhrada do hřtu majorova smutný v nancevých roušcevlých.

Major se právě dohláhl a zaba loval břevu do bílého plátu.

— No, no, co pak se už zas stálo... řekl udíveně major. Vždyť jste běžel na tři dny ten had.

Poeta nemohl dlouho desku po psátosti.

— Pa... pa... majore! — zajek tal konečně. Je konec všemu, všemu konce. Teď už mi ani vy nepomůžete!

— Ale, mladý muži, vy máte horečku!

— Ba ne... Jen čtete, co stojí ve věčerním večerku.

A major, nasadiv si skřípeč, šel červeně zarůmovanou notičku.

"Konfiskace. Zdejší e. k. návladnictví nařídilo konfiskaci sbírky veršů "Jdu sám svým žitím," od Viktora Souhrady. Závadnou shledána básně "Vojenská," v níž shledána tendence antimilitaristická... Sběrka nadějeho básníka těšila se patrně značně oblibě, ježto policejní orgánové nalezli v nakladatelství Horáe Zlatníček a spol. jen nepatrný počet neprodaných exemplářů."

— A vůli tomu děláte takové divy, mladíče! Místo, abyste ská kal radostí, že vám e. k. úřady dělají takovou zrovna barumový reklamant? Člověče šťastný, vždyť vy jste ten konfiskaci zrovna na nohy postaven! Jste dnes hotový muž, národní mučovník... Zasklepte, kde chcete v redakci a vnuďte vám otvora! Muži, jenž byl zkonfiskován! Ta sláva po vlastech českých!

Ubohý Viktor Souhrada tu stál jako sloup... Vlastně měl major pravdu! Vždy je to hoto vá reklamant... Ze to ten nakladatel nepochopil!

— Ten člověk už div neroztrhal! referoval básník. Věru po pohodu ke mně přiběhl a ztropil mi v bytě takový randál, že mi bytův v první chvíli uslela, že jsem zouněm ukradl. Ze jsi je teď le vůli mě hotový zlobák... Teď se mi odpaď nou a veseloj úřady a úřady, které a nebo brady časopis a knihy, když přý vyloží právní vládu básně. Z toho přý koukka kriminál... to je přý vyložená vlastizna.

— A trachy, plosky! Ten váš nakladatel je povedalé bankovní! Ale poslechnete! Jako to je u mě ho padlo našla jen tak málo vyfiskat... Prodál jich opravdu tolik?

— Ale ne! I to mi vyložil. Koupil přý od koligy, který rozposílal obeloh, celě nakladatelský detektivek a tu, aby měl na ně másto, přý dal moje básně svázat do balíků a dal je odložit do sklepa! Našpře si přý nechal jen několik výtisků pro strýčka Příhodu... To si ještě říkával. Za čas to prodám hukynáři, pár se stáku přece dostanu.

— Je to ale... ať neřeknu, co! Ani nevím ten sel, že má ve sklepe hotový poklad... Pár se stáku, ha ha ha...

— Ale, pane majore!

— Jen mě neberte... ha ha ha... vždyť se budete sám smát... za to vám ručím.

A major měl pravdu.

Nemohl ani třetí a zase vpadl básník Viktor Souhrada jako pu na do bytu majorova. Tento krát mchal hlolí jako přítom, ná opak byl už nápadně rudý, oči se mu leskly a vln jeho postava je lochy fuvřila a se smálo.

— Pane majore! volal už na práhu rozjařeně. No, to štěstí! Považte si. Poslanec Houba na říšské radě interpeľoval v mě zlobivost a má kniha je teď volná! Zlatníček si pro mě dnes přijel v automobilu a už jsme to uslyli ve vnuřné... Považte, vyřiskneme novou sbírku a kniha půjde na dračku! Už zase přý stáhnij ty balíky ze sklepa do krámu.

— Jak, chováte, znáte toho poslance Houba? — ptal se major uise, ale měl mu podivně zavřít.

— To právě je mně záhadou! Já ho neznám a Zlatníček taky ne... Když ho asi upozornil na krivdu, jaká se má stala, když ten sbít mou kniha zabavil. Když se asi neznámý sběrovníce, jenž vede mou řetěz zadržování ru ku? Jektanovali vzrušeně pos ta.

— No, však sy té veš přijde me na klobou. Teď vám mohu se gratulovat k úspěšnému úspěchu. Teď to už půjde s prodávou řízně ku předu... Konfiskovanou vše... to si každý rád vsobane, halovku... Apropos, dnes večer hraje se tak povpre taroky? Je sobota a proto, ať jete v om tady! Dnes je krajeme výjimečné a usne.

— A musel to být, pane majore! Chci! jsem to dnes trochu o slavit...

MODNÍ SVĚT.

9732. — Nový kabátek k ne dbalkám, nebo nošení pro doma. Modré římské hedvábní s modrý a bílé vyšivánými pásky může býti použito pro tento střih. Plnost jest při dolním konci a v pasu dle vzoru "Balkán". Je-li líbo, může býti tento pás vynecán a kabátek nosen volně. Ramena jsou dlouhá a tvoří část rukávů, které jsou prodlouženy ná stvky téhož vzoru a látky jako pás. Strih je ve třech velikostech: Malé, střední a velké. K zhotovení kabátku je třeba 3 yardů 44-palcové látky pro střední velikost.

9387. Pohodlný oblek pro do mácnost. Kimono pro slečny a paři malé postavy. Planel, flanel, tkané, kment, crepe, kašmír, eiderdown a duckling fleece jsou velmi vhodné látky pro tento oblek. Vzorek, který je tuto nakreslen, má rukávy a tělo v jednom, s manžetami a límečkem. Vzorek je střihu v 5 velikostech: 14, 15, 16, 17 a 18 lét. Jost, třeba 3 1/2 yardů 44-palcové látky pro velikost 14 lét.

9503. — Dva praktické jednoduché návrhy na prádlo. Živůtek na žněrovačku z jednoho kusu a kalhotky z jednoho kusu. Pěkné prádlo je vždy ochotnou žen, zvláště když je lze získati poměrně malou prací. Vzorky, které jsou zde vykresleny, jsou lehké k provedení. I živůtek na žněrovačku, i kalhotky jsou jednoduché vzory. Kančry mohou býti spojeny knoutem, nebo nainoskou, nebo prolamovanou látkou, nebo krajkami a vložkami. Střížky slouží k ozdobě živůtku a udržují jeho plnost. Vzorek tento je v 6 velikostech: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 paleů přes prsa. Jest třeba 2 a 3/4 yardu pro velikost středu. Uposorňujeme naše odběratele, by při objednávce vzorků střížků neopomenuli udati mimo naznačeného čísla, ještě míru aneb stáří.

9759. Pěkný a mnoho žádaný vzorek pro školní i domácí nošení. Oblek pro dívky s dlouhými, nebo krátkými rukávy. Proužkováný gingham v lúdném a bílém jest tu nejlepší a bílým lúmem a manžetami. Živůtek je dlouhý a je spojen se skládanou sukni šl rokyin pásem. Vzorek tento se pro serge, kašmír, primella, volle ga lates, chambray, nebo curdwoy je střihu ve 4 velikostech: 8, 10, 12 a 14 lét a jest naň třeba 4 yardy 40-palcové látky pro velikost 10 lét. Každý, kdo své předplatil na některý z našich listů, obdrží jeden módní vzorek-střížk úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

Advertisement for a free book. It features a large number '50,000' and the word 'KNIH' (Books). The text says 'Uplně Zdarma' (Completely Free). There is a coupon for a free book from 'DR. JOS. LISTER & CO. B. 202 22 Fifth Ave. Chicago.' A small portrait of a man is included.

Advertisement for 'SLAVIE' restaurant. It mentions 'Hojnost příjemné zábavy, vzdy ve sloně společnosti poskytne Vám' and 'kavárna a restaurant'. The address is 'č. 1424 Již. 13. ul., Omaha'.

Advertisement for John J. Ostronich. It says 'Sprešky jsou má zabitosti, kúspoly a ochotou vyhotovíme'. The business is 'John J. Ostronich plumbatství, zavádění páry a plynu'.

Advertisement for Ed. Maurera restaurant. It says 'NEJSTARŠÍ A NEJLEPŠÍ MÍSTO PRO SCHŮZKY JEST ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.' The address is 'v číse 1306 Farnam ulice.'

Advertisement for Rev. Ant. Svoboda and A. B. Aitken. It says 'Rev. Ant. Svoboda a A. B. Aitken obchodníci v pozemcích v úrodném údolí řeky Sacramento'. There is a portrait of Rev. Anton Svoboda.